

Račí stezkou

Ráno 13. srpna, když jsem vstal a chystal se na vlak, se netvářilo jako „ještě“ letní, i když bylo teplé. Mlhavý opar, který byl všude, připomínal spíše podzim.

I přesto jsem se vydal do Semil, nejmenšího okresního města u nás. Po necelé hodině, příjemně strávené ve vlaku, cestoval jsem se skupinkou turistů z Hradce Králové, vystupují na nádraží.

Odsud se přesouvám do Sportovního centra, kde se zapisuji jako 20-tý účastník pochodu Račí stezkou na trat 22km.

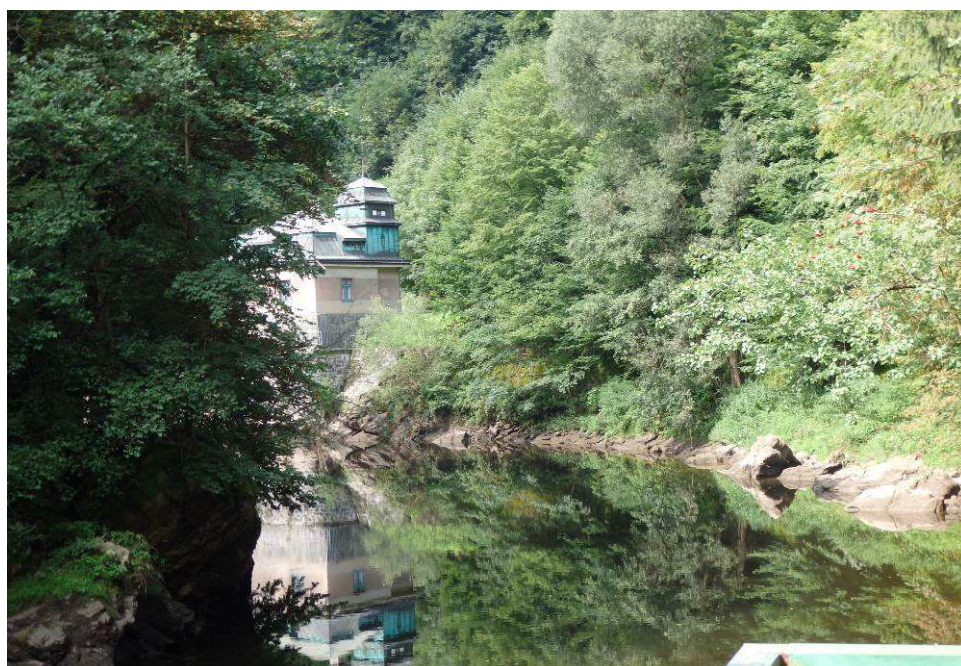
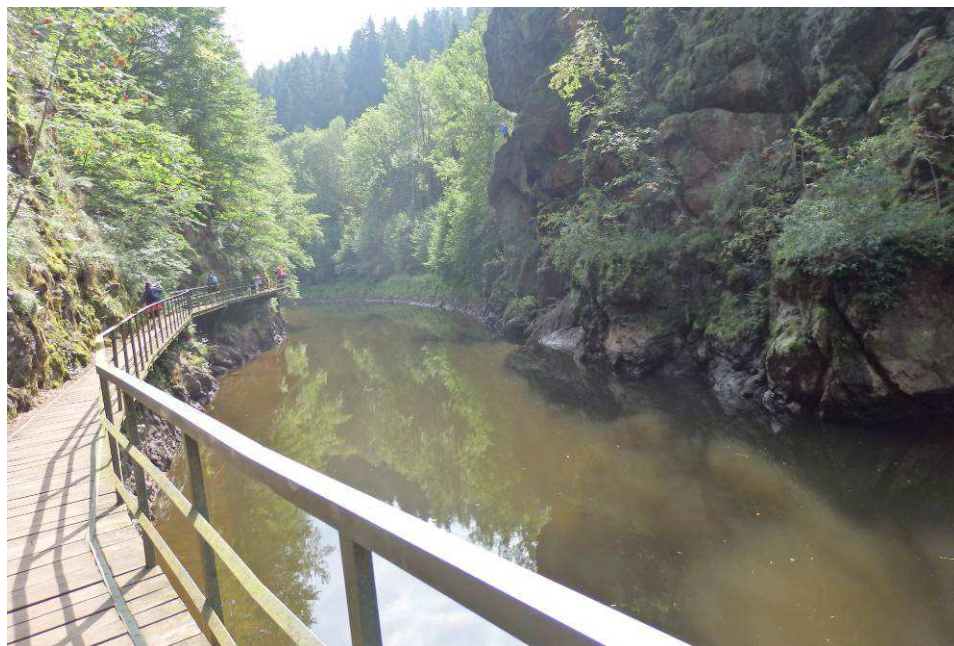
Tak tedy vyrážím, přes Riegrovo náměstí směřuji na ostrov, zde první kontrola a razítko, do cíle jich musím nasbírat celkem šest. A už opouštím město a vydávám se po zelené do Záhoří, abych tady přešel na modrou, ale né na dlouho, za vesnicí Dlouhý, opět na zelenou, která mě dovede do Železného Brodu.

U kostela Na Poušti, odbočuji do lesa a vydávám se po vlastním značení (pořadatelském) k lávce přes řeku Jizeru, kterou tímto až do cíle neopustím. Po silnici kolem fotbalového stadionu pokračuji k Restauraci pod Spálovem, zde provádím samokontrolu, dostávám poslední razítko na trase a jako bonus si dávám jedno orošené svijanské. Ono totiž sluníčko přeci jenom prorazilo ranní mlhu a udělalo se až moc teplo.

U restaurace začíná Riegrova stezka - naučná stezka údolím Jizery, která obsahuje celkem 15 zastavení, věnovaných přírodě, geologii, turistice a technickým zajímavostem.

Tento malebný kout nejde jen tak projít bez povšimnutí, a tak mě tato nepříliš dlouhá trasa zabere nejvíce času. Na konci stezky už vidím komíny továrny Schmitt, dřívější, dnes už podle vzhledu zavřené. Jsem v Bitouchově, části Semil a do cíle mně již mnoho nezbývá.

A tak po pár hodinách strávených v tomto malebném koutě Českého ráje přebírám z rukou pořadatelů „svůj“ diplom.

Míla Vlček